

Dragoceno pismo

To ni navadno pismo;
to je neverjeten potopis.
Prišlo je iz dolgega naselja,
v njem je celo droben prstni odtis!

To je dragoceno pismo,
iz njega kuka trideset oči,
petnajst src tiktaka v kuverti,
ki od veselja kar po zraku frči!

To je najlepše pismo,
v njem je prav vse do pike,
popravljen črka - ponosna gospa,

v pismu so vidne velike odlike,
ki šola Podbrdo jih v sebi ima!

Spoštovana učiteljica Kristina in pevčki otroškega zbora Podbrdo,

kaj takega se malo malo malokrat zgodi :-)

Zelo ste me razveselili, no, kar osrečili. To so največje nagrade. Patricku sem preposlala sliko pisma, zelo bo počaščen. Veste, težko se kaj uglasbi, pri založbi Astrum Tržič imam kar nekaj besedil, ki čakajo primerne trenutke in primerne skladatelje. Te čase so vsi zelo obremenjeni, založbe odkupijo besedila in potem je vse odvisno od sreče. Včasih čakajo tam sto let :-)) skoraj dobesedno. Midva s Patrickom sva imela srečo, da je uspelo kar dvakrat - za Spalni vlak je bil celo nagrajen kot mladi skladatelj. Upam, da bo kdaj priložnost, da vas pridem poslušat. Bom morala planirati kakšen dan dopusta za to. Z veseljem bom kdaj obiskala šolo, to so lepi kraji.

Zlati otroci! Moram priznati, da sem zdaj kar nekam virozna in sem doma, ampak ko pridem nazaj na svoje, bom pripravila za te pevčke eno knjižno presenečenje.

Hvala še enkrat in še trikrat za vaš trud, dobro voljo, za pismo, ki človeka spomni, kako pomembno je sestri za mizo, vzeti pisalo in iz srca natrositi nekaj vrstic človeku; kako so bili to lepi časi in kako malo je potrebno, da so še vedno.

S spoštovanjem,

Alja

Preserje, 10. 1. 2020